

Af *Lene Bro* til boligministeren:

„Vil ministeren foreslå ændring af leje-loven, således at ejere og administratorer af beboelsesejendomme ved gentagne overtrædelser af lejeloven kan fradømmes retten til at administrere disse og lade denne ret overgå til en af domstolene godkendt person eller organisation?“

Lene Bro: Vi har i den sidste tid set flere uheldige eksempler på, hvordan man udnytter den gældende lejelov. Jeg tænker især på de meget omtalte forhold ude i Vognmandsmarken. Her har det virkelig været muligt at administrere og overtræde lejeloven adskillige gange uden at blive ramt. Det finder jeg helt urimeligt, og det er på denne baggrund, jeg har stillet mit spørgsmål til boligministeren.

Den fg. boligminister (Lauge Dahlgaard): Det er klart, at overtrædelser af huslejestrictionerne og boliganvisningsreglerne ikke kan tolereres. Der er fastsat bødestraf for overtrædelser af denne art og i grovere tilfælde hæftestraf. Men det er klart, at det kan overvejes, om også andre midler bør anvendes for at hindre misbrug og udnyttelse af boligknapheden.

Spørgsmålet er blevet behandlet af et justitsministerielt udvalg i 1965. Udvalget omtalte bestemmelsen i straffelovens § 79, stk. 1, der giver mulighed for at frakende en person retten til fortsat at udøve sin virksomhed, såfremt den pågældende er dømt for et strafbart forhold og det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug. Så vidt vides, er denne bestemmelse imidlertid aldrig anvendt på virksomheder, som udlejer. Udvalget pegede tillige på, at en effektiv fratagelse af en udlejers ret til at råde over sine ejendomme ville være mulig ved indførelse af en regel, hvorefter ejendommene kunne sættes under offentlig administration. En så vidtgående regel — og det er altså en regel af den art, som fru Lene Bro efterlyser — fandt udvalget imidlertid ikke der var grundlag for at foreslå.

Derimod foreslog udvalget, at der ved en mere begrænset rettighedsfrakendelse blev tilvejebragt et værn til imødegåelse af en udlejers fortsatte ulovlige udnyttelse af sin

rådighed over udlejningsejendomme. Dette er nu lovfæstet i boligreguleringslovens § 20 og § 58. En udlejer, der har modtaget dusør eller på særlig grov måde har overtrådt boliganvisningsreglerne, kan nu ved dom frakendes retten til over for et boliganvisningsudvalg at stille forslag om, til hvem en ledig lejlighed skal udlejes. Udlejeren vil hermed være forpligtet til at udleje til den boligsøgende, der anvises ham af boliganvisningsudvalget, og vil dermed ikke have mulighed for f. eks. at stille krav om dusør.

Med disse regler i forbindelse med de skærpede straffebestemmelser og i forbindelse med bestemmelserne i straffelovens § 79, som jeg før har nævnt, skulle der være tilvejebragt et tilstrækkeligt værn mod udnyttelse af boligmangelen, og jeg tvivler på, at der er grundlag for at indføre en yderligere skærpelse af lejelovgivningen. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, har domstolene endnu ikke i noget tilfælde fundet anledning til at benytte den hjemmel, jeg netop har omtalt.

Jeg tror imidlertid, at den minister, som jeg i øjeblikket remplacerer, er parat til at drøfte spørgsmålet om regleres tilstrækkelighed nærmere i folketingets boligudvalg i forbindelse med andre lejeproblemer.

Lene Bro: Jeg er fuldt vidende om eksistensen af den paragraf, som ministeren her omtaler, men det, jeg peger på, er, at administratorerne ikke kan rammes af den nævnte bestemmelse, og det er netop det, der udnyttes groft i øjeblikket i Vognmandsmarken, hvor en administrator ikke kan rammes, selv om man ved, at han ikke overholder vedligeholdelsesforpligtelserne. Så jeg vil med glæde se hen til, at spørgsmålet bliver behandlet i boligudvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Simonsen* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at forbedre arbejdsformidlingens muligheder for at skaffe beskæftigelse til de midaldrende og ældre lønmodtagere, som i en arbejdsløshedssituation har særlig svært ved at opnå ny beskæftigelse?“